

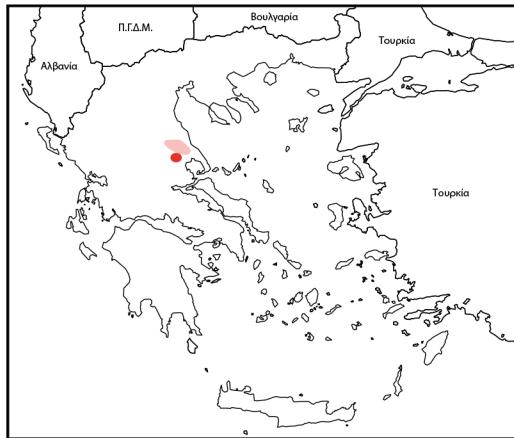
Cobitis stephanidisi Economidis & Nalbant, 1997

Φεροβελονίτσα, Velestino Spined Loach

■ **Κατηγορία κινδύνου στην Ελλάδα:** Κρισίμως Κινδυνεύον CR
[Β1ab(i,ii,iii,v)+2ab(i,ii,iii,v)]

■ **Κατηγορία κινδύνου διεθνής:** Κρισίμως Κινδυνεύον CR

Summary: The Velestino Spined Loach is endemic to the Lake Karrala catchment in Thessaly, having been described from the spring Kefalovryso Velestinou (type locality), which has been dried up. It is supposed to survive in the channels, mainly those draining the Hasabali spring, also dried up, and in the newly reformed lake itself. The main reason of the species decline is the lack of water, which has various uses in the area, including pumping from underground, which eliminates the surface running water. Local awareness is necessary for rediscovering the species and for the creation of a protection framework. The Velestino Spined Loach is considered as Critically Endangered.



Εξάπλωση, πληθυσμιακά στοιχεία και τάσεις: Η φεροβελονίτσα έχει περιγραφεί από την πηγή Βελεστίνου (Θεσσαλία), όπου είναι ενδημικό. Η πηγή αυτή, η οποία ανήκει στον υδροκρίτη της Κάρλας, έχει αποξηρανθεί από το 1998 και το είδος έχει εκλείψει από αυτή. Σύμφωνα με τους Kottelat & Freyhof (2007), ωστόσο, ανακαλύφθηκε ξανά το 2001 στην πηγή Χασάμπαλι, η οποία όμως αποξηράνθηκε και αυτή. Είναι πιθανή η παρουσία του στα αρδευτικά κανάλια και στο τμήμα της Κάρλας που έχει επαναδημιουργηθεί.

Ποσοστό του πληθυσμού του είδους που βρίσκεται στην Ελλάδα: 100%

Οικολογία: Όπως και τα συγγενικά του, το είδος είναι σταγνόφιλο ή ελαφρά ρεόφιλο, δηλαδή προτιμά τα στάσιμα ή τα ελαφρώς ρέοντα ύδατα. Παρατηρείται σε περιοχές με πλούσια υδροχαρή βλάστηση και απαραιτήτως πυθμένα ιλυώδη προς ελαφρά αμμώδη -όχι όμως πετρώδη. Η προτίμηση αυτή σχετίζεται με τη συνήθειά του να εισδύει και να κρύβεται στον πυθμένα. Τρέφεται με μικροασπόνδυλα ή φυτικό υλικό και αναπαράγεται εκεί. Το είδος χαρακτηρίζεται από την παρουσία ενός λεπιού Κανεστρίνι (Monocanestrinia) ή *lamina circularis* στα αρσενικά άτομα, ενώ έχει χαρακτηριστική μαύρη βούλα στην άνω περιοχή του μίσχου της ουράς, όπως όλα τα Monocanestrinia, π.χ. το είδος *Cobitis vardarensis*.

Απειλές: Αφαίρεση και ρύπανση του νερού και αλλοίωση του ενδιαιτήματος.

Μέτρα διατήρησης που υπάρχουν: Δεν υπάρχουν μέτρα διατήρησης για το είδος.

Μέτρα διατήρησης που απαιτούνται: Ως επείγον και άμεσο μέτρο διαχείρισης του είδους, προτείνεται η αναζήτηση και η καταγραφή των θέσεων όπου επιβιώνει σήμερα. Στην προσπάθεια αυτή μπορεί να βοηθήσουν και τοπικοί περιβαλλοντικοί σύλλογοι και σχολεία, με βάση ειδικό φυλλάδιο για το είδος (αναγνώριση, ενδιαιτήμα κλπ).